

„Det er forslagsstillernes opfattelse, at der finder et betydeligt misbrug sted på dette område.

Restaurationsbesøg, gaveydelser m.m. af rent privat karakter skrives hyppigt på repræsentationskontoen i visse virksomheder.

Det er også almindelig kendt, at der ofte i de skattemæssige opgørelser for repræsentation indgår bilag for bespisning, som er indsamlet på restauranter med det ene formål at skaffe større „repræsentations“-fradrag.

Disse ulovligheder medfører, at betydelige indkomster unddrages beskatning. De dårlige kontrolmuligheder og det deraf affødte misbrug er endvidere en faktor, der er med til at skabe mistillid til hele beskatningssystemet.

Hertil kommer, at store dele af repræsentationsområdet har karakter af bestikkelse.

Udgifter til bestikkelse, herunder restaurationsbesøg, anden bespisning, tobaksvarer, vin og spiritus samt gaver og blomster, bør efter forslagsstillernes opfattelse ikke begunstiges skattemæssigt.

Forslagets gennemførelse vil medføre et væsentligt merprovenu for det offentlige og en betydelig administrativ lettelse.

Forslaget medfører ikke, at repræsentation forbydes, men at der økonomiseres med de hertil afholdte ydelser“.

I forbindelse med lovforslagets fremsættelse udtalte ordføreren for forslagsstillerne, *Ømann* (SF), bl.a.:

„Forslaget drejer sig om afskaffelse af retten til fradrag af udgifter til repræsentation.

Al repræsentation er principielt bestikkelse. Hvis der i ydelserne er indblandet venskab og sympati, er der ikke tale om ren repræsentation. Der må efter skatteteorien kun være tale om at ofre mad, drikke, tobak, gaver, opmærksomheder, penge og tjenester, hvis det sker for at sikre indkomsten, dvs. hvis det sker i kynisk forretningsøjemed.

Egen behagelighed ved at deltage kan slet ikke fradrages, men skal regnes som egetforbrug og indtægtsføres.

Folketinget har indtil dato ikke turdet pålægge skattemyndighederne at skønne over, om en given restaurationsregning i øvrigt har været nødvendig for indkomstens erhvervelse, dvs. for at forretningen kunne komme i stand. Når der foreligger en dateret regning, og når de deltagende navne og et formål er opgivet, må skattemyndighederne godtage og melde pas, efter at den veldædige værts egen foræring er ført til indtægt som eget forbrug.

Ganske som i det gamle bondesamfunds selskabelighed gælder der en hård gensidighedens lov. Man må ikke yde mindre, end forretningspartneren plejer at yde. Og der er indbygget acceleration i foretagendet. For man må heller ikke yde mindre, end konkurrenten kunne finde på at tilbyde.

Det må erkendes, at man ikke kan udskille og særbehandle enkelte former for repræsentation, og at det er meget vanskeligt at